

Talking about Greek sections in public (Australian) libraries...

Will there be any Greek sections left in the Australian libraries of the future?

Do we care for such an important issue? An issue that directly relates to our cultural identity and our heritage in this land Down Under?

Does anyone care, about whether or not the Greek language will continue to have a presence in the municipal libraries of Australia? Or even in the libraries of all the major educational institutions of this country?

Για την Ελληνική γλώσσα, κουτσά στραβά, το παλεύει ο Ελληνισμός της Αυστραλίας...

Γράφω «κουτσά, στραβά», γιατί το μέγεθος, η οικονομική επιφάνεια, η κοινωνική, η πολιτισμική, η πολιτική επιρροή των ελληνικής καταγωγής κατοίκων της Αυστραλίας δεν δικαιολογεί για παράδειγμα την απουσία των Ελληνικών από το κορυφαίο Πανεπιστήμιο της χώρας, το Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης...

Και αν υπάρχουν απώλειες τέτοιου συμβολικού και ουσιαστικού μεγέθους σε ζητήματα «σημαία» για την ομογένεια, αναρωτιέμαι αν μας απασχολεί το παρόν και το

μέλλον της ύπαρξης της ελληνικής γλώσσας, με τη μορφή βιβλίων, ψηφιακών δίσκων και ταινιών, περιοδικών, πολιτισμικών εκδηλώσεων κ.λπ., στις δημοτικές βιβλιοθήκες της Αυστραλίας, σε αυτές τις τοπικές και ανοιχτές σε όλους κυψέλες εκπαιδευτικής και πολιτισμικής παρέμβασης, για μικρούς και μεγάλους...

Δεν αναρωτιέμαι, υποπεύομαι, πως η ανάγκη συνεχούς παρουσίας της ελληνικής γλώσσας, της ελληνικής ιστορίας, της λογοτεχνίας, της μουσικής, του κινηματογράφου, αλλά και άλλων ελληνικών και ελληνοαυστραλιανών πολιτισμικών αγαθών στις δημόσιες βιβλιοθήκες των Αντιπόδων δεν περνάει από το μυαλό πολλών... Επώνυμων και ανώνυμων, ειδικών και μη, συλλογικών φορέων και απλών ατόμων...

Δεν θα έπρεπε όμως; Δεν αξίζει τον κόπο να συνεχίσει να υπάρχει η ελληνική γλώσσα στις δημόσιες βιβλιοθήκες της Αυστραλίας, αλλά και τουλάχιστον κάθε μεγάλου ομογενειακού κέντρου του εξωτερικού; Όχι μόνο με σαβούρα, αλλά και με ποιοτικές παρουσίες (βιβλία, δίσκους, ταινίες;)

Αυτό κατά την άποψή μου χρειάζε-

ται και μπορούμε να το παλέψουμε ακόμη και τώρα, πριν εξαφανιστούν τελείως τα ελληνικά από την οικογένεια και την ιδιωτική μας ζωή, με το θάνατο των παππούδων και των γιαγιάδων μας... Όταν δε θα βρίσκουμε και δε θα ακούμε τη γλώσσα στα περισσότερα σπίτια, ας έχουμε τουλάχιστον τη δυνατότητα να την ακούσουμε, να τη δούμε, να τη δανειστούμε από την τοπική μας βιβλιοθήκη...

Γιατί οι δυνατότητες της τεχνολογίας και της υπερπληροφόρησης που ήδη υπάρχουν εδώ και χρόνια στις λεωφόρους του διαδικτύου, χωρίς «καθοδήγηση», χωρίς σήμανση, χωρίς δημόσια και συλλογική παρουσία, δεν οδηγούν στη μάθηση αδέρφια...

Γιατί αυτό που κρατάει τους πολιτισμούς και τους λαούς ζωντανούς δεν είναι μια, δυο, ή και αρκετές ακόμη εκκριτικές-πρωϊκές στιγμές στην ιστορία τους, που τιμούμε επετειακά και «στραβά» πολλές φορές...

Αυτό που κρατάει τους λαούς ζωντανούς και τη συλλογική τους ταυτότητα σε συνεχή εξέλιξη, είναι η καθημερινότητα, είναι τα ήθη και τα έθιμα, είναι η αφήγηση στο σπίτι, η οργανωμένη μάθηση στο σχολείο, στη βιβλιοθήκη ή σε άλλους χώρους συνάθροισης και

στοχασμού, είναι οι πολιτισμικοί θεσμοί και ο παραγόμενος πολιτισμός, είναι οι συμπεριφορές, είναι οι πρωτοβουλίες που αντέχουν στο χρόνο και έχουν αντίκρουσα στην ευρύτερη κοινωνία, που συνδιαλέγονται με την ευρύτερη κοινωνία...

Yes fellow compatriots...

It is not the explosive, or only the explosive moments of heroism that kept the Greeks and other historical people going...

It is everyday life, everyday behaviours, attitudes, habits, beliefs, it is cultural attributes and institutions, schools and libraries that help you learn and think, that affect individual and collective lives, in direct conversations and dealings with «others», and that enable a group of people, including the Greeks, to keep going through history and time...

Υ.Γ. Η φωτογραφία της ανάρτησης απεικονίζει μέρος του Ελληνικού τμήματος της βιβλιοθήκης του Coburg, που συνορεύει όπως και στη νοτιοανατολική Ευρώπη, όπως και στα σπίτια του Coburg, με το Τουρκικό τμήμα της βιβλιοθήκης.

Ο Κώστας Καραμάρκος ήρθε στην Αυστραλία ως μαθητής Λυκείου το 1981. Σπούδασε Ιστορία και Φιλοσοφία των Επιστημών στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης και εργάστηκε στον κοινοτικό πολυεθνικό ραδιοφωνικό σταθμό της Μελβούρνης 3ZZZ-92.3FM.

Από το 1998 μέχρι το 2013 έζησε στην Ελλάδα.

Για σειρά ετών εργάστηκε ως Ειδικός Σύμβουλος Γενικών Γραμματέων Απόδημου Ελληνισμού στο Υπουργείο των Εξωτερικών, καθώς επίσης και στο Πολιτικό Γραφείο του πρώην Προέδρου του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού της Ελλάδας Γιώργου Παπανδρέου.

Εργάστηκε επίσης ως δημοσιογράφος-αρθρογράφος στις εφημερίδες της Θεσσαλονίκης Μακεδονία, Θεσσαλονίκη και Αγγελιοφόρος, ως αρχισυντάκτης ειδήσεων στο ραδιοφωνικό σταθμό της Θεσσαλονίκης 103FM και ως αρχισυντάκτης της αγγλικής εβδομαδιαίας έκδοσης της ομογενειακής εφημερίδας της Αυστραλίας ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ.

Άρθρα του έχουν φιλοξενηθεί στο περιοδικό Αντί, στην εφημερίδα Εποχή, στο διαδικτυακό τόπο www.prol.gr, αλλά και σε άλλα έντυπα της Ελλάδας και της Αυστραλίας.

Στο παρελθόν συμμετείχε ενεργά στα ομογενειακά, μεταναστευτικά και πολιτικά δρώμενα της Μελβούρνης και είναι ένας από τους συνιδρυτές του Ελληνικού Φεστιβάλ Κινηματογράφου αυτής της πόλης.

Το κείμενο πρωτοδημοσιεύτηκε στο προσωπικό ιστολόγιο του Κώστα Καραμάρκου. Περισσότερα κείμενα του Κώστα Καραμάρκου φιλοξενούνται στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <http://endaneos.blogspot.com.au>